

ÖRVÉNYESI Rita



Amikor az ügyfél
egy egész osztály

Bő egy évvel ezelőtt óriási meglepetésként hatott rám, amikor gimnazista fiam és barátai „hivatalosan” felkértek, hogy dolgozzak velük coachként. Egy nagy megmérettetésre kellett felkészülniük, amit a Veres Pálné Gimiben csak „Kampány” néven emlegetnek. Az ügyfelem, azaz az egész 11. A osztály problémája pedig az volt, hogy nem tudtak csapatként működni. Tudták, hogy az előttük álló feladat, az öt napon át tartó rendezvénysorozatra való felkészülés csak teljes egyetértésben és együttműködéssel lehet sikeres.

A munka az osztályfőnök bevonásával kezdődött. Egy telefonhívás, és máris megkaptam az első lehetőséget, hogy egy osztályfőnöki órán megismerkedhessek mindenkivel. Soha nem foglaltam még össze táblán, krétával írva egy coaching-folyamat szerződését és az osztály céljait. Azóta is rendszeresen mesélek a gimisekről munkahelyi csapatoknak. Az együttműködés, a fair bánásmód, a mindenki meghallgatása mellett egyenrangú célként szerepelt, hogy „nyerjünk” és „élvezzük a programsorozatot”. Nagy hangsúlyt kapott a felelősségvállalás és a bizalom is: az osztály az elvállalt feladatokért és a közösségért vállalt felelősséget értékelte legnagyobbra.

Az iskola vezetősége és az osztályfőnök bizalmát élvezve minden második hétvégét a suliban töltöttük. Kaptam segítséget is, egy projektvezető anyuka csatlakozott hozzám társként. A 25-30 fős csapattal meglepően gyorsan ment a bizalomépítés. Minden alkalmat tréning-elemekkel és kiscsoportban megélt élménnyel kezdtünk, majd a nap második felében a feladattal kapcsolatos közös gondolkodás már team-coaching támogatással zajlott. Kommunikáció, konfliktuskezelés, együttműködés, bizalom, és felelősség témákon dolgoztunk. Viszonylag gyorsan sikerült a program tartalmi elemeiben megállapodni, és az osztály pszichológiai szerződést kötött: az ellenzők, más véleményen levők is beleegyezésüket adták és egy emberként sorakoztak fel a többség döntése mögött.

Meglepett, hogy a 17 év körüli fiúk és lányok mekkora nyitottsággal és odaadással vetették bele magukat a folyamatba. Gondosan ügyeltem arra, hogy mindenkit bevonjak, figyeltem, hogy oldódjanak az eddigi klikkek és vegyes csoportok alakuljanak ki.

Magamon azt vettem észre, hogy minden korábbinál nagyobb lelkesedéssel és energiával figyelem a folyamatot és kísérem ügyfelem fejlődését. Coachként nőtt a kreativitásom, bátorságom, szabadságom. Rengeteget tanultam rugalmasságról, életvidámságról, lazaságról. Időnként az osztályfőnöki órákon mutattuk meg Benke tanár úrnak, hogy hol is tart a csapat. Ilyenkor tornacipőben a pad tetején ülve vettek körül a lányok és fiúk – s a tanár úr kereste az „anyukát”.



MAGYAR
COACHSZEMLÉ

2017/1.
A csapat

esettanulmány

Gyakorlatilag a tanév végéig eljutottunk arra a pontra, hogy a teljes heti programterv és feladatok projekttervei és határidői készen voltak. Önkéntes témafelelősökkel álltak fel az egyes feladatok csapatai. Nyugodt szívvel indultunk a vakációra, és tudtuk, hogy szeptember első hétvégéjén már élesben kell dolgoznunk tovább.

Ősszel már senkinek nem okozott gondot segítséget kérni, erőforrásokkal gazdálkodni. A témafelelősök beleálltak szerepeikbe, a csapatok az eddigi elméleti munkát valós tartalommal töltötték meg. Ekkor három hónap volt még hátra a megmértetésig, s mindenki gőzerővel dolgozott. A lelkesedés a teljes csapatot repítette: szponzorok és szülők álltak az osztály mögé, a teljesítménytől megbabonázva. A kommunikáció sebessége és hatékonysága a folyamatszervezők legmerészebb álmai közelében járt.

“Meglepett, hogy a 17 év körüli fiúk és lányok mekkora nyitottsággal és odaadással vetették bele magukat a folyamatba.”

A folyamatot kísérve a feladatom itt már csak valóban megfigyelés és a rendelkezésre állás volt. Az egyes projektelemek tartalmi kérdéseiben kizárólag a diákok döntöttek. Egy-egy kiélezett konfliktushelyzetben vontuk be ismét a team-coachingot. A hangsúly az elfogadásra került: egy kiélezett, csúcsterhelés alatti időszakban teljesen normális, ha konfliktusok vannak a csapatban, és elfogadható, ha valaki hibázik. A stressz és a teljesítmény nyomásának hatásait vizsgáltuk és kezeltük gyorsabban vagy lassabban, de sikerrel.

Az egy hetes programsorozat sikere és az osztály együttműködése az iskola teljes tanári karát és diákságát meggyőzte, és senki sem fukarkodott az elismeréssel. A folyamat elején meghatározott célokat – az elvárásokat visszamérve – maradéktalanul megvalósítottuk. Az igazi siker azonban az, hogy a diákok nyitottá, együttműködővé váltak, és megtanulták a kommunikáció és az elfogadás, empátia erejét. Projektszemlélettel dolgoztak, felelősséget vállaltak, vitáztak, érveltek, konfliktushelyzeteket oldottak meg. Mindannyian büszkék lehetnek magukra, mert fantasztikus, tehetséges osztályközösséget alkotnak.

S ami a legfontosabb, hogy „csak az A”!

Szeretném megköszönni a biztosított lehetőséget, bizalmat, türelmet és támogatást Korompay Bálint igazgató úrnak, Benke Zsolt tanár úrnak, osztályfőnöknek és a 11. A osztályosok szüleiknek a bizalmukat.

Hálás vagyok a 11. A osztálynak, hogy ügyfeleim voltak és általuk magam is fejlődhettem, tanulhattam.